

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 glid., za pol leta 1 glid. 60 kr., za četrt leta 50 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Imenitni praznik Lavantinske škofije.

Lavantinska škofija! Častit, svet in vesel den je danes za tebe napolnil. Pobožno povzdigni roke, oči in srce k Očetu nebeškemu, od katerega vsak dober dar dohaja. Danes pokaži, da znaš biti hvaležna in iz polnosti srca odrajtaj daritev zahvale za dar preveliki, ki ga že 25 let v svojo časno in večno srečo vživaš. Tvoj preljubljeni duhovni Oče, knez in vladika, Jakob Maksimilijan obhajajo namreč danes 25letnico svojega škofovskega posvečenja, ki so ga l. 1863 na denešnji dan v Solnograški nadškofovski stolici v spremstvu mnogih Lavantinskih duhovnikov vzprejeli.

Ako je že mešniška služba po besedah cerkvenih učiteljev teža, celo angeljskim ramam grozovita, kaj še le porečemo o teži škofovske službe, katera obsega v Lavantinski škofiji 220 župnij, 634 župnijskih in podružnih cerkev, 450 duhovnikov in 471.613 vernikov. In to težo nosijo naš milostljivi knez in vladika na svojih ramah že 25 let!

Koliko skrbi, truda in dela, koliko nevarnih in težavnih potov so v tem času milostljivi knez prestali! Šestkrat so pri svojih višepastirskih obiskavah že celo škofijo prehodili in vse župnijske cerkve že po večkrat obiskali. Povsod so zakrament sv. birme delili, sami pridigovali, odrasene in otroke izpraševali in vse in vsakega brez razločka stanú prijazno sprejemali in poslušali, kdor koli jim je hotel kaj potožiti, ali jih prositi tolažbe, nauka in dobrega sveta. — Blizo 30, deloma novo zidanih, deloma prenovljenih cerkev so sami posvetili, in akoravno opravilo posvečenja že samo po sebi dobre tri ure potrebuje, so še vrh tega vsakokrat sami pridigovali in se vselej razveselili, kedar koli so bili na posvečenje nove cerkve povabljeni. — Spodbujali so dušne pastirje, naj bi pridno po župnijah obhajali sv. misijone in stanovske duhovne vaje. Vsako poročilo novega misijona jim je bilo novo veselje; in če le mogoče, so misijone, zlasti ob sklepu tudi sami obiskovali, cele ure v spovednici pomagali, misijonske križe blagoslavljali in pri teh prilikah vselej tudi sami oznanjevali besedo božjo.

Duhovnikom so še posebej od leta do leta na svoje stroške oskrbovali duhovne vaje in se jih redno tudi sami vdeleževali. V pospeševanje in poživ-

ljenje dušnega pastirstva so se po Njih navodu leto na leto po dekanijah redno obhajali duhovni razgovori, tako zvane pastirske konference; sklepna in glavna konferenca pa je bila v Njih škofovski palači. Eden zmed prvih Avstrijskih škofov so obhajali l. 1883 v semeniški cerkvi sv. Alojzija tako zvano diecezno sinodo, ali shod duhovnih poslancev vseh dekanij itd., da bi se pregledale in presodile duhovne postave, običaji in šege naše škofije, in sedanjim razmeram pristojno obnovile in proglasile. — V teku teh let so tudi 5krat obiskali grobe sv. apostolov Petra in Pavla v Rimu in ondi blagoslova prosili za nas in našo škofijo; med temi pohodi sta zlasti znamenita: drugi pohod za čas Vatikanškega vesoljnega zбора, in peti pohod ravnokar o priliki zlate meše sv. Očeta.

Kar Jim je pri strogih škofovskih dolžnostih še preostajalo časa, so vsako drob- tinico dneva vestno Bogu posvetili s peresom. Da ne govorimo o duhovitih pastirskih listih, ki so jih ne le za postni čas, ampak ob vsaki važni priliki pisali nam za ravnilo, so spisali, še korar v Koroškem Št. Andražu, učeno knjigo: razprave o verozakonu in cerkvi; — in že v škofovski službi, kakor poseben prijatelj in poznatelj cerkvene in svetne zgodovine, zgodovino Žičkega Kartuzijanskega samostana, cerkveno zakonsko pravo in obširno delo: Piji IX. in njegova doba. Prav v tej knjigi pokažejo svoje globoko katoliško čustvo in svojo vdanost do stolice sv. Petra.

Vrh tega so po zgledu Božjega Višipastirja gredoč po dolgi stezi 25letnega ško- fofskega pastirovanja na vse strani dobrote delili in vse stopinje zaznamljali s pleme- nitimi deli ljubezni očetovske.

Prvo skrb so naklonili svojim duhovnikom. Že l. 1864 so ustanovili družbo za doslužene duhovnike in l. 1873 to družbo razširili v še obstoječo „družbo duhovnikov“, ter obema družbama do danes že darovali do 10.000 gld. — L. 1869 so darovali v pod- poro bogoslovskih profesorjev 2000 gld. in l. 1878 za zidanje dijaškega semenišča 1000 gl. in pozneje za kapelo tega semenišča še 500 gld.

Za krščansko izrejo ženske mladeži so malo naselbino šolskih sester v Mariboru l. 1877 povzdignili v samostalno materno hišo in v to svrho darovali 1000 gld. in pozneje za samostansko cerkev in druge potrebe še zopet 1000 gld. — Kakor rojeni Celjan pa so hoteli zlasti rojstnemu mestu zapustiti vzoren spomenik pravega očeta, ter so ondi ustanovili prelep zavod šolskih sester s šolo vred, in za zidanje in vzdrževanje do danes potrosili že do 20.000 gld. — Katoliški družbi Mariborskih gospá za podporo ubogih družin in zlasti ubogih šolarjev so bili vsa leta preskrbni pokrovitelj in največi do- brotnik z letnim doneskom po 100 gld. in za božične jaslice po 40 gld. — Prav tako so bili družbi rokodelskih pomočnikov ves čas ne le pokrovitelj, ampak pravi oče. Radi in preprijazno so obiskovali njih shode in priproste veselice in z izredno ponižnostjo jih mnogokrat razveselili z podučljivimi nagovori, vzlásti zgodovinskimi. — Z veseljem so pozdravili in potrdili lansko leto v blagor ubogih vpeljano družbo sv. Vincencija in di- jaško kuhinjo. — Prav sami pa so vpeljali l. 1881 družbo vednega češčenja sv. Rešnjega Telesa v pomoč ubogim cerkvam, katera je v teh kratkih letih že za dobrih 10.000 gld. cerkvenega blaga med uboge cerkve razdelila. — In prav Oni so tudi bili, ki so l. 1873 probudili ustanovitev kat. tiskovnega društva in „Slov. Gospodarju“, kot katoliškemu glasilu vernih Štirskih Slovencev, položili temeljni kamen z darom 400 gld.

Koliko so darovali za posamezne uboge, za pogorelee, za popravilo ubogih cerkev in za druge dobre namene tukaj v mestu, po vsej škofiji in še daleč čez njene meje, vé le vsevedoči večni Bog. — Prvo mesto v Njih očetovskem srcu je vendar zavzemala in še zavzema Mariborska stolna cerkev. V nje popravilo so kot patron priložili 10.000 fl., so na lastne stroške 200 fl. prenovili škofovski prestol; so omislili srednje okno, nasli- kano z glavno podobo cerkvenega patrona sv. Ivana Krstitelja za 1846 fl., in so ravno zdaj v vekoviti spomin škofovske 25letnice svoje za pripravo novega glavnega altarja v gotiškem slogu darovali 6000 gld.

Presvetli knez in vladika!

V spominu tolikih dobrot na duši in na telesu se Vam danes cela širna Lavan- tinska škofija, se Vam duhovniki in verniki preponižno in prehvaležno uklanjamo, Vas odpuščanja prosimo, ako nismo vselej Vašim preblagim željam in namenom zadostili. Vam iz dna sinovsko vdanega srca obljubujemo pokorščino in zvestobo do konca in ključem z enim srcem in z enim glasom k Bogu večnemu, k Bogu predobrotnemu.

Presvitli knez in vladika! Bog Vas živi, Bog Vas ohrani na blagor La- vantinske škofije še mnogo let!